॥ घोष-शान्तिः॥

शं नो वार्तः पवतां मात्रिश्वा शं नंस्तपतु सूर्यः। अहांनिशं भंवन्तु नः शर रात्रिः प्रतिधीयताम्। शमुषा नो व्यंच्छतु शमांदित्य उदेतु नः। शिवा नः शन्तंमा भव सुमृडीका सरंस्वति। मा ते व्याम सन्दर्शि। इडांये वास्त्वंसि वास्तुमद्वांस्तुमन्तों भूयास्म मा वास्तौंश्छिथ्स्मह्यवास्तुः स भूयाद्यौंऽस्मान्द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्मः। प्रतिष्ठासिं प्रतिष्ठावंन्तो भूयास्म मा प्रतिष्ठायांश्छिथ्स्मह्यप्रतिष्ठः स भूयाद्यौंऽस्मान्द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्मः। भूयाद्यौंऽस्मान्द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्मः। आ वांत वाहि भेषजं वि वांत वाहि यद्रपंः। त्वर हि विश्वभेषजो देवानां दृत ईयंसे। द्वाविमौ वातौ वात् आ सिन्धोरा परावतः॥

दक्षं मे अन्य आवातु परान्यो वातु यद्रपंः। यद्दो वातते गृहें ऽमृतंस्य निधिर्िह्तः। ततों नो देहि जीवसे ततों नो धेहि भेषजम्। ततों नो मह आवंह वात आवातु भेषजम्। शम्भूमंयोभूनों हृदे प्र ण आयूर्षि तारिषत्। इन्द्रंस्य गृहोंऽसि तं त्वा प्रपंद्ये सगुः सार्श्वः। सह यन्मे अस्ति तेनं। भूः प्रपंद्ये भृवः प्रपंद्ये सृवः प्रपंद्ये भूभृवः सृवः प्रपंद्ये भूपद्ये प्रपंद्ये अं प्रपंद्ये। अन्तरिक्षं म उर्वन्तरं बृहद्ग्रयः पर्वताश्च यया वातः स्वस्त्या स्वंस्तिमान्तया स्वस्त्या स्वंस्तिमानंसानि। प्राणांपानौ मृत्योमां पातं प्राणांपानौ मा मां

हासिष्टुं मियं मेधां मियं प्रजां मय्यग्निस्तेजों दधातु मियं मेधां मियं प्रजां मयीन्द्रं इन्द्रियं दंधातु मियं मेधां मियं प्रजां मिय् सूर्यो भ्राजों दधातु॥

द्युभिरक्तुभिः परिपातमस्मानरिष्टेभिरश्विना सौर्भगेभिः। तन्नों मित्रो

वर्रणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः। कयां नश्चित्र आ भुंवदूती सदावृधः सखाँ। कया शचिष्ठया वृता। कस्त्वां सत्यो मदानां म॰ हिष्ठो मथ्सदन्धंसः। दृढाचिंदारुजे वसुं। अभी षु णः सखींनामविता जरितृणाम्। शृतं भवास्यूतिभिः। वयः सुपूर्णा उपसेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः। अपं ध्वान्तमूणुंहि पूर्धि चक्षुंमुंमुग्ध्यंस्मान्निधयेव बद्धान्॥ शां नो देवीर्भिष्टंय आपो भवन्तु पीतयै। शां योर्भिस्रंवन्तु नः। ईशांना वार्याणां क्षयंन्तीश्चर्षणीनाम्। अपो यांचामि भेषजम्। समित्रा न आप ओषध्यः सन्त दर्मित्रास्तरमै भयासर्योऽस्मान्देष्टि

सुमित्रा न आप ओषंधयः सन्तु दुर्मित्रास्तस्मैं भूयासुर्यों ऽस्मान्द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्मः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्यं भाजयतेह नंः। उश्तीरिंव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ॥ आपो जनयंथा च नः। पृथिवी शान्ता साग्निनां शान्ता सा में शान्ता शुच शमयतु। अन्तरिक्षश् शान्तं तद्वायुनां शान्तं तन्में शान्तः शुच शमयतु। द्वौः शान्ता सादित्येनं शान्ता सा में शान्ता

शुच ५ शमयतु। पृथिवी शान्तिं रन्तरिक्ष शान्तिर्द्यौः शान्तिर्दिशः शान्तिरवान्तरदिशाः शान्तिरग्निः शान्तिर्वायुः शान्तिरादित्यः शान्तिश्चन्द्रमाः शान्तिर्नक्षेत्राणि शान्तिरापः शान्तिरोषंधयः शान्तिर्वनस्पतंयः शान्तिगौः शान्तिरुजा शान्तिरश्वः शान्तिः पुरुषः शान्तिर्ब्रह्म शान्तिर्ब्राह्मणः शान्तिः शान्तिरेव शान्तिः शान्तिर्मे अस्तु शान्तिः। तयाहर शान्त्या संविशान्त्या मह्यं द्विपदे चतुंष्पदे च शान्तिं करोमि शान्तिंर्मे अस्तु शान्तिः। एह श्रीश्च ह्रीश्च धृतिश्च तपों मेधा प्रतिष्ठा श्रुद्धा स्त्यं धर्मश्चैतानि मोत्तिष्ठन्तुमनूत्तिष्ठन्तु मा मा 🐧 श्रीश्रु हीश्रु धृतिश्रु तपों मेधा प्रतिष्ठा श्रुद्धा सत्यं धर्मश्रैतानि मा मा होसिषुः। उदायुंषा स्वायुषोदोषधीनाः रसेनोत्पर्जन्यंस्य शुष्मेणोदंस्थाममृता अनुं। तचक्षुंर्देवहितं पुरस्तांच्छु ऋमुचरंत्। पश्येम शरदेः शतं जीवेम शरदेः शतं नन्दाम शरदेः शतं मोदाम श्ररदेः श्रुतं भवीम श्ररदेः श्रुत १ श्रुणवीम श्ररदेः श्रुतं प्रब्रवाम शरदंः शतमजीताः स्याम शरदंः शतं ज्योक्र सूर्यं दशे। य उदंगान्महतोऽर्णवाँद्विभ्राजंमानः सरि्रस्य मध्याथ्स मां वृष्भो लोंहिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मनंसा पुनातु। ब्रह्मण्श्चोतंन्यसि ब्रह्मण आणी स्थो ब्रह्मण आवर्पनमसि धारितेयं पृथिवी ब्रह्मणा मही धारितमेनेन महदन्तरिक्षं दिवं दाधार पृथिवी सर्देवां यदहं वेद तदहं धारयाणि मा मद्वेदोऽधिविस्नंसत्। मेधामनीषे मार्विशता ५ समीची भूतस्य भव्यस्यावंरुध्ये सर्वमायुरयाणि सर्वमायुरयाणि।

आभिर्गीर्भिर्यदतों न ऊनमाप्यांयय हरिवो वर्धमानः। स्तोतृभ्यो महिं गोत्रा रुजासिं भूयिष्ठभाजो अधं ते स्याम। प्रावादिष्म तन्नो मा हांसीत्। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

A generated on April 9, 2024